

REVISTA

Recollida 1936

COLLECCIONA

Pere Valls (Presbiter)
Parroquia de Gracia 103 pral 2a
Barcelona

COTXES

combinats ab él ferrocarril de Olot á Cíerona

ROSSELL TIFILL

İLASSA AUm'SXI!. MM. í, OLOT

nniino S -•' t'^í^sü: 3'75 ptas.

irnos ;1.. . 3 »

Els passatgers qu* á la tornada viilgan titilisar els cotxes cl' aquesta agencia, han de dt:nuinai' en la taquilla de h\ Estació de Gerona, el

^ bitllet combinat MÁRTIR ROSSELL

Encárrechs ^L^SS&K^^^ Carruatges de lloguer

LA VERITABLE EXTRACCIÓ SENSE AVAL S'EXECUTA EN EL DE5PAIG ODOHTOLÓGICH DELS

SR5. BotfEi^ Í ACUSÍÍ

m.m-mnm ^ , , , , ,

St construheixen bENTÍHbURfIS assegurad^s á preus cconómicks y recomposkions en tres horas

Quimosina Soler

Nou medicEiment pera curar el dolor 6' estómach y facilitar la digestió.

De venta en totas las farmacias

.V
•A.

Revisfci

ANY ir.

NÚM. 60

Olot 28 d' Octubre de 1906

PUBLICACIÓ

SETMANAL

Olotina

SUSCRIPCTÜ: Us ANY

5

VT\S.

T

ADMr-ÍSTRACIü:

t

Carrer de ClivUIere, iiúm. 16—Oiot

Dels treballüffmaís ne responen ej-chíSioomcnt sos autors

Se donará conipte de tak obras e»viada& d la Heviffta, ij de

las que se «' eiivihin dos e^mplars se 'n farà la critica

f eynci á fer

n

Enteïich qu' en la significació y orientació pràctica del ' tCentre Autonomista», pròxim á inaugurar sas tasques, deu tenir prioritat l' acció nacionalista sobre tot lo altre, fins sobre r ideal d' autonomia, perquè entenç que nacionalisme es ja aspiraciój no platónica, si:;ó pràctica, de remarcar y perfeccionar la personalitat social d' un poble, tenint sempre com á fi son mellorament *integral*, lo que precisament no volen entendre 'ls Governs de Madrid y els seus subordinats, quins, al sentir solzament parlar de nacionalisme y de naciónalitatSj ja perden /' *oreinus* y no saben sustrcui'cs á la obsessió del fantasma separatista,

Y dich ben clarament que 's deu ésser avans nacionalista qu' autonomista, perquè avans cal tenir personalitat pera exercir una funció y, en el nostre cas, primer es que Catalunya síga un poble avensat, culte y digne.

y tot seguit serà apte pera l' autònoma q-je tots desíto;étn.

Naturalment que quan dicli Catalunja'n \L!!I 'ÜI- Olot, qu' es ;in tros d' <A\:\ y constitutheix el caire LÜÍS :ihout ha de treva-Har el '^Centre Autonomista' pera f^r obra profitosa de nacionalisme,

Donchs be: dintre aquest camp es ahont hi *hú* molra feyna á for, perquè ha i^assat aquell teinps dels ciuus^iasmes pels *segadors y portar al trau de f americana V /jassti de jas quaire barras,*

Avu}', tot centre catalanista d'Hi ésser un cntj-e d* acció social y política y en aquic^tas dua^: esferas deu trevallar constantment cada dia y á tothora.

Per això cal dividir la tasca y ferse càrrech que per ara es més cuestiü de sembrar que d'altra cosa y seinhiar més obras püsiti\as)' conviccions {\|\| eij^rescaments y entusiasmes-

En una paraula, el nou centre deu intervenir en la política local, pL-e;vjU_ú/-/ *en qaanlas eleceions pera càrrechspiiblichs hi hagin en nostra vila.*

Estich segur que 'Is uUnis sub ratllats fcsarán \ atenció do més d'un y hiis es possible qu' al llegir això alguns llavis dibuixin una rialleta, que lo mateix pot csser de biu'la que de perdó, nies es nuít possible qu' i tal doixi de riure quan sàpigLia que dins las llistas de socis del «Centre Autonomista» hi haurà molts, els més, que no han donat per bona ni molt menos la marxa do la pohtica local, seguida d'un quant temps censà, sinó que la tenen/^v *vioff dolenta y de desastrosos resn/tats.*

Certament que M «Centre Autonomista» no improvisará un exèrcit de volants dispost á entrar en lluyCa pera defensar à uns quants senyorets m('s ó menos *intdectuais* <\|\| haguessin agafat T enveja de portar las insignias de concellers (tots podem tenir debilitats), aixafant ab sa forsa numèrica á Tirios y Troyanos.

Però de dins del centre pot destorbarse, invocant no més que M sentit comú, ia baralla xorca y altament perillosa dels que s' han cregut fer una gran obra comensaiit per predicar la *gncn-a sania*, tenint d'acabar per caure de geioUs als peus d'un cacích, y els qu' aixecant la bandera de la llibertat no

han fet més qu'escarnir aquesta santa paraula, n! conseguint
altra cosa que posar en ridícul á qualsevol á qui hagi pujat al
cap el desitg de popularitat.

Potser algú cregui qu'és això cosa Impossible y, no obstant,
no sols és possible, sinó fàcil; hi há molts camins per a
lograrho, que den emprendre 'l 'Centre Autonomista»; hi há
molta gent qu'ha obert els ulls y s'ha suscitat à la suggestió
de que sia convenient classificar als homes en bons y dolents,
segons las apreciacions d'alguns pocs.

Y entre "els bons y els dolents" a essent niés ben acollida
cada dia la *tolerancia*, malgrat aquesta paraula soni mal á las
orellas d'algún filòsof no *injusticial*.

A més, avuy, que tant se parla de solidaritat, no mancarán
solidaris de la pau d'Olotj perquè el nou centre pugui
exercir l'acció social, qu'és altre punt de la seva obligació.

E, BAKNADAS

HOAES Y COSAS

I

EL TITJÍUÍ JIRÁNI.,»

Siga sensrahó, siga prejudici, el *¡qué dirávil*, tantas vegadas fasti-
gat, esdevé cronich y socialment se manifesta com la major plaga
que % hagi pogut atravessar impúdicament pel camí de tota vida pro-
gressiva.

No cal preguntar ¿quin tener li és més propici per a triomfarhí,
per a assolarlo?—qu' al horitzó de la lluyta hi veureu la silueta de la
gent més coneguda. Lastimosament sucumbeix la generalitat; impo-
tents per a afrontar el gran fantasma, vells y joves, pensadora y anal-
fabets, pusilúims y enérgichs, dubtosos y covensuta..., tots se senten
estemordits, tots el veulicis gros, terrible, amnassador.

Ahir projectavam realisar un gran pensament, fruit de la iniciati-
va del més bulliciós de nostres amichs; ahir tot era entusiasme, tot
convicció, tot propòsits fermes.; ahir, á judicar per la decisió d'ahir,

res podria deturano;^, fiis a clonar.realitat vIUl y forta al projecte graiuliis; rc:s: ningii afrontaria nostra"voriin'tatcoiijuraaa-HP' .' \ ' "

Inutiliicnl cturaiit la nit, quo^ diuhcnj es mestra de la rcflecció y reparadora de forsas perdudas, lie pogut reposar; ¡luítílmnt he reflcc- cioíat. ;A qué la rcflecció sobre V aleaiis de lo progctat, si estava coiiveiiSLit do IKir conveniencia, p^s, necessitat? ¿A qué reposar tran- quilamnt, si 'm sobran las forsas?—No; impacient espero V hora, in- tranquil, neguitós,,. . , " " " =

1/ auba ha treticat la monotonía de la nic de ftjbre. Un rai^ de Ihun intens escíimpa cel amunt calor y vida, devalla á la terra y des- vetlla 'Is cors avinguts, á mos amíchs conjurats. Corrents, jcor tjue vo- has!... 1 . • ,

[Oh decepció!—jAhont son, mos amichs? ¿Ahont es vostra fe? ¿Que US cntussiasm.i tan f^blemnt? ¿No 'ns conjurarem? ¿Perqué no heu acudit á la citar Sant ideal, al pea de quin altar vareni jurar re- tornar victoriosos: devalla de ton palau argóticli, que també 'Is que vindián repetirían: *i'¡Ou(ir eifuroplianton aiainej!>^*. No 'ns esperis, que sol. podía pas vencer, que 'Is demés se n' han desdit. Encara que nobilissim, has pogtit mcny. Camí de la prosperitat suspirada, s' hi es atravesat un cncmich de la humanitat scdçnt de benestar, interpo- santse entre la voluntat f(^bie y Ihii" projecte esíimadíssim.]No podém pas assoUrtc encara! ^

[Oh cOrs beh convbnsuts y amatents: vos restan nou.^ planys, no- vas decepcions, mentres no 's pL'ga extirpar el gran perjudici social, el graii dubte y aflictiva sensrahól • " - . ' - • ' ' ••••-"' - • ;¿—

InL'itilmnt Y apostrofará la llvcertat tot remoiifantse sobre la crosta de la tiranía; inútilment, que restarán sempre esclaus els contagiats del gran perjudici, convciisLitsde sa impotencia pera rompre una sola argolla de la ignominiosa cadena que 'Is stibgecta. • - '

Es certa de tota ccrtitut T antiga ponderació de IMAquiavel: ^TLiitre el *¡que dirán!* y V *hnpossll·lc*, si degucs escullir, preferirla V impossible sociaU,.. ¿Cóm no, si en la práctica son més difícils de vencer y apla- nar els obsíicls derivats del primer? TTcrñi vist reallsarsc impossibles. i"íem vist com una revolució s' ha imposat y triomfat dius d' un estat fort y pacífich^ que semblava gaudir d' ujia tranquihtat assegurada per llargas anyadas; però may hem vist qu' ab tanta facilitat triomfés una evolució encaminada á sustituhir un règim, nn *niodus vivendi*^

encítra que *s tractés d' un poble convensut de la necessitat de la substitució

La caisaj jquíia es?^Es precís an:ilisar la sustancia del *jquv di-7'ànl* y com de sustancia no 'n te, pevque sa for^a motiva es sempre neeativa, dévé forsòs estudiarlo en sas maüifesta,cJon3, si 'Í vol inquirir la causa de llur *vnüit* rastrera.

El *jqué dirán!* apareix sempre com á victímer dclí^ més febles y tractantse de realisar quelcom digne y propi d' homes forts y decidits. jNo us sembla qu' en semblants cassos es una *excusar—^o excusa* apoyada per una ralió, sinó ñlla eslantissa de la rahó, pretext ridícul, confessió de flaquesa, afirmació d' jnipotencia. D' aquí 'n podi'fam • dedüliir nna altra consecuencia: el *jque dirànl* es més propi de's mitg;-creyeiíts y no convensiits, que dels que tenen la sort de veure ab intuició y certesa.' ' : • • • ' • ' ' / - : " . - :=:..!' • • ' . ; . - i,

' Y ísi CS *excusa* y si ningt'i dubtar pot de llur caràcter pretextant y . si estimem el pretext com á mancament d' in^cnuitat ó sinceritat.-, ¿no podem convenir en que 'í *jquè dirànl* es arma palesament d' ús exclusiu dels hipócritas?

Un cas: fa poch, en afable conversa sosUnf^uda en un café de nostra vila, un amich meu s' empenyava en que un tercer s' adlierís al nombre de socis inscrits pera fundar nu centre autonomista. Vaig escoltar llur conversació y quan mon amich, creya jo, havia conquí^tat pera tan bella obra U cor del tercer, mon dcsconegnt, aquest contesta:

* *Vamos*, ja 't seré franch: si no fos perquè tothom hi tindria que dir, t'asseguro que me'n farfa soch... Vergonyant y ingenuo no pot esser; si scàs, vergonyant y cínich. Infectivament: dos días de^^prés r he sentit al fulano, dihent pestes contra mon amich. contra la so- ' cietat progctada... ' " • - -- i :- ! • :.. ... [jr .^^

Y aixís, llegidors meus, aniriam vcyent com aquest contagi no es únicament detestable per lo que 's generalisa y per l' ús variat y sempre repulsiu que se 'n fa del *jqué dirán!*; ho es mes per ías modali- , tats díferentas ab que s' exhibeixen els víctimas, qu' á voltas semblan passius y las més de las vegadas resultan mestres en V art d' esgrimir y fer servir pera sas concnpicencias y depravadas intencions els més rastres dtfectcs del poble ab qui conviuhen. • . • :

verts, sos pantalons blaus y sas barrctmas veriiiellas de la IHvei'tít; las donas anavaii nejaras, ab mocadors molt hermosos, llera vist una professo llíirga, que venía á *pcu*, y han passat capellans ab palmas y brancíts de Dorcr tot jast floridas; vcils y jovçs, homes y donas, port.T- van c's seus feixos de romaní, fían eixit de la iglesia y s' han cnñlat pci" la pujada crua^ ai\ecant \n^ senycias y cantaiit vigorosament. El sol era cremant y V ayre prím y aixiit. Mcntres els mes fervents cantavan sas cansons espiritual al cim de la moatanya, eU menys reli- ^ giosos caminavan amunt y avall de las filas, en jas que hi havfan molts soldats lluhint las scvas medallaSj guanyadas ca Cuba y en Fili- phias. Tothom, particulars y gent de galons^,anava tan net y. arregiat com se pot anar^ ab colis y punys blancs que feyan ^o\|^ . , , ^.

Poch á poquet la gent ha rcpvés c) camí de V iglesia tot cantant el beíl himne d' en Teodolf^ el bisbe espanyol d' Orleans, que 's distingí iguílñient com à poeta que com á home de profunda cultura en la cort de Cai'lomagno: *Gloria^ jans, et hcfior tibi sú, Rcx Chrisíi^ Kc- demptor.* ¡Un himne senzill y ben hci-mós! Els capellans han pujat els gvahoiïs de l" iglesia. De dintre^ d' un grupo de cantors vora portri^ surtía la melodia de las veus que rcsponían al himne ab la mateixq, tonada, Allavors nn capella lia trucat á la porta ab T extrem inferior de la creu que portava, La porta s' ha obert de bat á bat y la professo ha entrat de nou ab pompa y solemnitat, cantant triomfalment *Ingrc- dieiite Domino.* , . - . H. , , ,

Era verament quelcom interesíiant V observació tradicional çle aqueix antich ritual, ab V aspecte imposant del mestre de ceremonias, que per cert se mereix un cairech mçi elevat. Confío en que podré vcurel algún jorn ab els mitjons vermells, ab sabatas de çi^ellas de plata, casaca negra TL\> botons vermells, fatxa vermella y una jgrossa amatista en son dit annlar. La religió aquí es solemne y ostentosa, mes l' indiferencia per las cosas sagradas, habitual en la gent de bona posició, SC mosUa en aquesta, industiiosa vila, com á tot arreu de Ca-

"Aviat hctn ñiutit dels carrers y al atravessai" el Parch hem visitat la casa á iiiitg fer del difunt marques d' Aguilar y Monistrol. Aquest home va morir quan encara era molt jove. La seva familia té grans possessions, entre las que s' hi comptan terraí^ que pertanyían en altre temp-s als comtes coronats de Barcelona. D' Lilien que va rebutjar el carrech de comandant de V Ordre de V Estrella Polar que ^1 rey de Suècia va oferirli en paga dels seus bons scrveys durant Texposició de BarcelonEL. Las rahons que va alegar no devfan ésser molt claras pel rey Oscar: com qu' ell era ja im dels *grandes* d' Espanya y tenía la gran creu d^ Isabel la Católica, se 11 va ígurar que l' acceptar una condecoració inferior no estaria d' acort ab las ¡deas de la gcnt de la seva classe, ni en conservar intactes els estatuts de la fainilia, , ' "' ^ ' ^ "'

El marques d' ara deixa que '1 seu nom s' estampi en las ampollas del cxcelent vi bianch y roig que donan las sevas vinyas, sense ferhi escarafalls. El títol de marqtics de Monistrol porta en sí '1 dret de pogueuse quedar cubert cu presencia de S. M, ¿Qu' bauría dít mi deis nobles del temps de Felip II si bagues vist el scu superb nom en una ampolla de vi? ¡Qufna broma mes amohinosa hi havi ía fet en Lope de Vega, si may hagué-í sentit parlar de quelcom semblant! Pero la disposició de fer diners ningd podrá arrencaria do T ánima humana, puig fins en els enlerros no manca Cjui fassi 'I cap viu pera arreplegar el profit. Fins la nostra aristocracia inglesa, tan cxcKissiva, comensa á veure la veritat qu' encarna '1 refrán; *Títulos sin rentas, es polilla de caballe7'ús-* ' > ^

Mentres devallavam cap á la plana, hem vist aparèixer y desapareixer els incomparables Pirineus, cuherts de neu. El meu amích escandinau, que no havia vist neu d' anys, fou presa de verdadera joia y s' ha parat contemplant las puntas blancas ub una mena d* arroba-ment infantil, ab llà^rimas als ulls. El blau turó de Santa Magdalena del Mont era molt escaycnt *en* el bell miti^ del paysatge. Més cap á r esquerra, d' un blau mes fosch, s' aixecava Cabrera, grandiosa, amanyagada per las boyras hiíjitivas. "' ^

Tot era fresc, novell. Mes las páranlas se m' eníreban quan Vull descriure paysatges com aqueix. Com dhihen mos amichs artistas, mas descripcions ^son massa paiiorámicass. Lo mellor que 's puga dir sobre Y Espanya, ho digué sens dubte en en Richard Ford, Desde allavors. V iiUistrat autor dç *Dame Europa s School* ha volgut seguirU els passos y ^is ha tingut sempre al dia en la cuestió dels hostals espayols. ;Qué més volem? Però 'l pare dei ja difunt Sir Clare, de felissa niemoria, va veure y dir pràcticament tot lo que hi ha á Espanya y sobre T Espanya. Ab son penetrable esperit observador va repassar el paí5j arreplegant totas las expressions idiomáticas, totas las engrunas de folklore, totas las encantadoras tradicions. Ell sempre fou *ires bon garçon* pels espanyols y no manca avuy entre 'ls que viuhem á Espanya qui 'l recorda encara, lo mateix qu' á Sir William Edèn, á qui fou dedicada sa obra immortal.

'T':II; ' • • :

Al arribar al poblet de Sant Roch, lo primer qu' hem fet ha si^jut visitar el famós pou. Tot era pau allí, una quietut verament celestial. Els jardins, sospeses damunt de nosaltres, eran d" un vcrt dolcissim, y el riu murmurava placent als nostres peus. Tothom que trobavam ens donava la mitja rialla de benvinguda; eran la mena de pagesos més amables qu' un pot imaginar-se, plens de salut y de felicitat. En aqueix poble hi há un menut *cabaret*, propietat de la Sra. Sala^ quin caràcter es tan encisador com la vista que 's gosa desde la seva llar. Es pobreta, però desafia 'l mal temps, com el safra indomable en las ventadas del Mars, Vista Alegre es el nom del seu reyalme, però la seva fesomia era per mi la mellor de totas las vistas. Es també pacient, ao aquella paciència dels pobres, sobre la que, segons diu Anatole France, se basa la societat. Vos donará un bon got del seu vi confortable per cinch cèntims, y, qui sab, potser per res, :

'... • ... • '... ••• 'i!- ^'' I-:;' '•-:•' '(Ccn/rnuaráJ '•' ••''•

1 ' ^- •'.•I-/lií -

1 rii ^•i' "• i :•'I " I' ' • L t • : • I ' • ' U - 1 • I

^i;i' ->'!': rlf . \-^nn n -:''ö..;.!ll r,;-3 Tj': 1

"0- A;/ , ' • ij- '•' 'li' • ,.v""i ,r H • 11,;-! l'--V >!: 'i"' ij :>^--: ^ • --iT

Líis Corts fiuiciíMifui jn, s'iluaniont impuls.'uhis por *hi* oninis-
cicnciíi governmental, representada pci' tot un l^oiooz y l'ccom-;
pilada cu uii /¿<ftf programa ministeriu!..., *continuació* d' altr-cti.

Ell' Ddvflalia llegit I? cxíraordinarianifiiiit djlcbre projecte ÚQ-
lley d'iissuriacions, ¿Saben vob^t's lo (|ue mCs m'lui ini|iresioiiat.
d'aquest pï'o^ícctc? ¿Crepheii (ii,i\$ Ujit, rat^Ucaliüniç ó lu turniaò
lo *informo* que T adorna?—]No, senyors!—Lo que mi^S rn'jia '
afectat es alló dels (ío ntÍJULt^, y alj molta rahó. Sinó, rGCo'idin
qii6"Tpro'í!:c¿te clc la de jifrisdiccions el ^ aren llegir ab 0 miuuti^i
Ara Ijc: eom tots sabi'm quina os la bondat d'un projecto do
lley de D minuts... .ji-j w-mv^ i.-[i^ i\\' J;1H- :

Confet^so que soeh'un cntui^Hlasta de Ui éui^rossió dol's eon-
sums, però no bo B^T> de la lley projectada per en Navanx» ote, ,
¿L'ti-què::^—Son/iUamcnt» lo natural serà que la projectada, si .
passa de progete, ens fon^nnicui ¿i tots... y uixó cambia iV cò-
pecic.

Per la prempsa diana ílc tots els colors, per bnver sigut el
tema obli^iat de totas las con^ersas durant aquets días y por
r ehtussinsmti ab qiic Ml parlan els quo tingueren la sòri de
essenic toí^limnnis presencials, tots pabi'Ui lo imi^onont, impor-
tant y licjunosament ¿grandiós que resultà '1 mitin <íA]lecií de la
Protestar, celcbi'at cl prop passat diumenge en la capital de Ca-
taiunya. •'" 'j;.. . ' / r ; T '1 •

Kls comentaris sobre la signiflcació'ytrascenfrènciad^ aquest
acte 's Tan arreu en un sentit ¿kcr totlinni y í\b sorprenent una-
nimitat, porque si alguns i)Ociis, poquíssims, noentcTicn 6 no'Is
con^c entendre la ver^laílera significació del «Aplecli <le la Pro-
testa»» s'ho tenen de guardar pera enrabarse en sos cans y rc-
cons» allá ahont no ai'rlba'l ressò de l'opinió públjca quan la

cnmenfáriFí, que quan aquestos se traduhcixin en fels, es moU possible que V opinió in:il}Hca an-ibi per tot en forma d' escombrí!. " '•' i •-' • ' I I I' - '•-I I \:::0_ '• - -A y-\ \i '-A .^\"':^\\'•.\|- ' V ,,,IM]. ,1 A. .

I, a premsa mnílrlleña^ antírntalno, fíLl biiyt sobre tot lo que pnsa \\ CcitaUmyji, qunn no es pera excitar ñ la persecució y aixfs creu no dir res del <fA-plech do la Protesta», pero tfímpoch diu res del buyt qu* ban fet els catalans entorn dels *veinticinco* nu' aqui enviaran v *cV alíroíi cosas*^ , i

•«

M ProfjrcAOy d'en I.erroux, cHVtíbii migrat r*ApIGcbdola Prottista». el \\eçíí^ petit... *¡todo es del tamaño del al/na que lo pondera!* ¡Animas petítas, qu' voleu trobar gran! . | ^, ^ ^ , ^..f [._

Apropósit: dit diari iissc^urava qu' en las Arenas podían en^ quüjirslíi cincb mil personas més, ajxó en V article tic fondo del dia seç;üent, y en la ressenya, el i'cpor-ler. mes ff'ancb y expon-tíini, díu <[ue iV líi cnbiíin algunas dotzenas m<-S. ¡Quí de la política \\ ía números y qunrtos, en euesíió de númei'os es natural que s' equivoqui, com pot equivocarse en la de quartos! 'i '- -

t • M = ,, • . ' - , - ; , , . - . 1

H'• - /• - _ • / - . ^ I I . • • (I I -

SS. MM.. II proposta d'en Romanones, lian concedit un indult pels delictcj^ ÍV impremta, al3 motiu de fci' cls anys donya Mctorin. D' nquest indult *eqaiíaUu rj justí*^ se 'n farà liistoria y 's dirá: «Ara fa anys...», ab aquell tó alj que 's rccoi'dan las ^rans

El Prof/rcso, d' en Lerroux, y el *Diario de Barcelona* cojiU:i- dcixen en des|jreciar la Solidaritat <-alnlaua, pero també coinci- deixen en una altra cosa: *en liaver perdat els òom y bu^icar las üSqi/e/las*. ::'í-^ >;;m•<. ;• • i ' • • u - 'i' i - íí^HÍJ' -'i'-. [il - i ,

De totas niíncrís, mps val nixis, ¡joríjuc ab T empenta que porta la Solidaritat, no li convenen /v^í'"íí/í;í//çrt.s. y els morts míiy fíjudan. t , i .^ ^ • -i., _M' : r .- ^ i-i,- , r.. I'TÍ' ;i

I El Miiiitícri s'lin prceiiiijit ñ jas CortSí cantant ab \cu pru-uya el co}-o de Uiccríae y demacrada, com si no t^npiguí^s totliom que els qu' ¡ll^Gntaron la. Ilcy do jurisdiccions tenen d" ésser llivej'nh dels de deljó,

r.I 7 j ' /í'í ' - Wi''! i'\ • „ I ' II ..I,.. .. ^ ' • AI'OLÍTICII •! . ,l
; ' -M ••!-•] • [I.' -' i -• I . . .] ;^ ' ' .r. ;, " ... 'T i [• " ^ j - —:i.q ;

.....) E P))

N O V A S "• •!'.!'.-•^v. y-,

' A dos quarts dG set del vespre del passat dimars^ el nostre Ajuntament celejji'á sessió de primera convocatòria, baix la p'è-tidència del Batlle, Si-, Torras, y nb assistència dels regidors Srs. Bassols, PitjoL Deu» Bucli, Orri, Suliir.is, Sacrest y Soler (Jaume). ..Desprys de llegida pel senyor secretari, fou íproljfida r acta de V anterior. ^ ., ., ., - ,ii .: ' .: . • : , . . j. ., ; , : .f i , ,

Seguidament s'entrà en T ordi'e del dia, donantse compto, primerament de la relacúo de las multas imposadas als defrau--dnrlnrs en el pes y en la calitat dels aliments de primera neces- . si tat dni'ant el prnp passat ?eptembre, essent aquestas en nom-., , l)rc de tres, sumant un total de 14 pcssetas. Fon njirobada,

b'acorda donarse per onlenits y fer ois trevalis íque senyala la circuli^r' qiié, sobro distribució de contribució territorial, in-serta'l/?r7/f'///; O/ÍC/^Í' do la pi'ovincia de Gerona, • '* ' 'ÍT-, ' i ^

" Quedà íprobat un informe, cmitit per la comissió de Foment, en cl que 's concedeix el permís solícitat i)er ü. Josepií Ros en r anterior sessió, pera poguer reformar la fatxada de la casa nfmi. 6 del carrer de Mont Carmelo.

Tamb;^ (luedaren a proljatis^ sctiso cap diiseussió, vint comptes presentats, que suman un totai de 86S\Ó2 pessetas. i-.;. . ^ .v ., ;•

^e dona per acabada la sessió ordinaria, celelji'antse, després de breus minuts de descans, reunió de Junta Municipal, en la , quí s'aeordd per unanimitat de par-ers, f|uc pera'l vinent any continuïn T Ajuntament cobrant i" impost de consums jier ad-jiiiustraeió propia y que regeixin las mateixas tarifas dels anys i anteriors,

ri' ^ Avatis de h'.^ sotja cfttxvíi ^icabíit tol, ' -'

^ Diüiiicnso al ves|ii'e *hi* companyia que diríycix.V aiJluLidit ju-imci" nc'toi- D. Eni'ich Cíisnls, posi en csociía cu nostre Toatre elçiramííi dols mjiy prou alalj^Us autors srs. *yolcv* (Pitai-ra) y La-sarte, *La Creu àc la Masia*. En conjunt liMíini do dir que va cú-brcli una i'opresentnciú niolt ajustada y no monys ari'odonida, UütuUsh: mareaiianient la seguretad de sos respectius pnpers y el concicnt estudi que cada un dels artistes havia fet del perso-
^ riatge que representava, donantli quiscun d'ells una intecpi-ota-
cjó molt apropiada. Els que més se distingiren y que M públich aplaudí eaiuí'osament, foren la Sra. Vendrell, en sa *vella Fran-cisca*, y els Srs. Casals, Roca y Trueba, en sos respectius pnpers de *R'K-h*, *Andreu* y *ValcrUí*. La Sra. Aíatas y el Sr. Subiranas també ho feren be. Unieament tciim d' advertir al que fcya de *D*, *Mf'jifcl* (|u' una altra vegada procuri que tot el trnjo estiga adequat completament i\ T época en que's desan'olli T obra y no com diumenge^ que de cos suava molt be, però en el cap *Ji* portava un Ijín^ret del sigle xx,.. Això no passa, ^ , -,

L'escena ben dii'igida y bastant ben presentada. Al senyor tramoyista en el ti^rcer acte se li acudi posnr las bambalirias per darrera dols bastidors. Vegi de no toriiarlü.

Pera avuy están anunciats T estreno del grandíós drama en , tres íictcs^ del primer dr:imaíurcli csiiiauyol, Àngel Guimci'á, *Sol SQ¿c¿...j* y la pessa *L'n bon deOnl; neni* deum ú la tardo la producció m'^s sentimental dol eminent iglesins, tan aplaudida per nostre públieli, *h'l cor del;toble*, y *Eh mals cspeiits*, y pera'l dijous el popular drama del immortal Zoi'rilla, *D.Juan Tcno-no**

w ^ 1 1! - . ' ur'A' ' " • ' - " 1 " - : . . . •••' I » ' í ' ' \ ' í 2 - ' \ . . . 11 - 1 - ' .

• • De tots els camins -^cliinals li'aquesta comarca, el qu" está en més mal estat es cl que, passant per la vall de Víanya y Cop-sacostEi, se dii'igelx á Camprodon, El tros que j^erteneix al dls-
' tri<'tc municipal de Capsech es veritablement intranzitable y ros d'estranyar seria qu'algún día tinguéssim de dóldrcns d'alguna

sensible doñgrícia. Ks prccfs cvitaT'la y nosfiUrcs cumplím la nostra obüyació donant cl crit {Y alerta.

Tots els ijuntoments pecan pçT- descuydats: el de Capsecli no 's cuvda del stiLi cami veliinal y la connessiò do Foment del upatre, ab tot'y saber que desde principis del estin fon (ícstrtiliida una pilastrç; i de las QUO !n há al p.nsseífi' de B-irceiona, enct^i-L es r ribra que s' lia de fer rconstruhir- ¿Qu' esperan? ' ' • ' !'

Dui'auí íiquesta setmana liem \\BÍ mes d'iih cdp que varis JQCiiwvU de cofias bonai^ s' enfreiGiicn en npcndre de montar en tí'icicleta en lioehs proliibits, puig fan camp de las sevas opcra^ -1cion's el passefc do Sant Roch. • • •

^v. Arcaklc: ¿que son lleti-a morta las disposiéions que sobre ci particular lli han dictadas? ' ' ' ' • • •

• " ^Posém'en coneixement dcV cmpresri del allumcnat públjoli, que la major part de lasctnnana lia pcrmaiiescut sense bombeta el fanal i'dtim del passeig de Barcelona.

"" " ^i&fjàis passat el gtcmi de sabaters, ab motiu dG celebrar la seva festa nnyal, uljsíiquiaren ú son patró Sant Ci'ispí alj varis actes religiosos y cívic^Jis, que foren bastant animats, si bo des- lluliits per lo dolent de! temps. En tots elis hi regnà moita trau- •quiiitaty alogrja. ^'''^ : , • • •ir^y. ^ ,--• i • ,

L' «Atenen Obrero» organisú 'l pnssat diumenge una ^etliada per demés bonicn, que mantingué agradablement cntr^etinguda à la nombrosa eoncurrència. I." aplaudit quJitcto «natalunya^ Ui prengué part, iluliintslu, com tú tl^eostúm. Se llegiren algu- ' Tias poesías, y acabà la festíi ab un díseui'S del jove advocat, dou Eduart Bassols, posaj^t de manifest, r io^ipgrtaicia dcJs museus • ,y.:)pibliotecas».. .1- . , , • i , , ' -- • \ -". ..'.....!*

'lí rcr:i ;^Lly üstiin nnunruiLÿris lí: ^ pccsas *Dá hateó d balcó, El ^ (jífoi'ío dels mals ciulrv^^os y ijt.^ píl'tíoras d' H^llouiaifj oaiitnnt -en un intoi-rnedi un barítono la melodia *Músicapvoíbita y V arla**

Dcm;i lli íloLinrri una vetUadíi do picíi^lidi^iiLació el Lonot;u.t.ar-
- lista Si'. Gui^t. "'I - ^ í- '. L / - ii . -1 .1111- j,j -nn.i; ' ;

[-1] McutreSi lli jiç temps suficient, fem prcsont á las ovni^resas
cl allunihrat elóctncli, la convcnfoiVcía d' or^àriísfir "ranS fes-
. t[,jsj-cli^^(osa^ Ci Ihiiior de santa Llúcia, à fi do que M dia c|UG SC
' cefcòra là'festivitat de dita santa pugan encnmnnr^hi ah tota
soieniLiIt^it tuts cl^ que itcrden la vista per causa de la mala llum
- íuo prodnlicixcn las i^evas íVibríioas._____'

Dimecres proi^ passat se trobà en una casa del districte mu-
nicipal de Beguda, el oadavre d^ una dona que "I dia avans Ijavía
'- suí'tit del Uosjíital de nostra vila, , - -T j'-,... .' _ .-r-t^rü - ,/,

' Cümensant ívuy, totas las tardes festivas iV aquest hivei'n en
que "1 temps hi acompanyi, se Ijnllaràn sardaiiaf?, desde dos
quarts de (luatrcj en el prat anomenat «Ml Pastoril», locadas i»cr
«La Lira ülotensc»; segons s'ananci:í ca una fulla ijuMta fet
circuitlur una comissiú de jo\es d' arjuesta \ jia, eiiluçsiàstas ^y-
madors del ball ^^eniíbi de nosti'a tena. " ';

Uf Dimecres d'aquesta sclmann. entre set y vuyt del vespre,
cremava, á davant del Teix, un plátano de la carretera de ^aut
Feliu de Paliaruls. . :.% í^v ij...: ^.,", j^^^i.-i., i ^\ •: r?i;/-^ia

El ei'cmar com un lluet. una soca /crossa d' un arbro vju,
quinas fullas estavan la major p^irt encara verdas en la copa del
plátano, fa suposar que's tracta d'una d'aquestas saivatjaihis
' r|Ue, alj *iotaJf/nocenctn* y impuniLat, se fan massa sovint en els
pfiissos c|ue's dona més im[iortancia á cert ministeri qu'ftl de
lustrLiçci^Pú^bUca. _ ^ _

L' arbre ja es el major motiu do bellesa; aixís lio consideran

elspnissos cultos, donaiitli tota T importiiiicki que t^; aixís ho
'consideran las personas quü tenen ánima, al companir son estat
psicolügich en las planas mortas, sense un ljcnefactor arbre
ahont snar á reposar dcjús de sa ombra, y els plans nJcgres y
rial·lers, cobrioelnts af|Uí y ídlri per ombrivol bT'aneat^e, , y

i<l/n home qu' estimi 'is arbres y las floi'S no pot esser un cri-
miníiU, ha dit un sal>i; err/o^..

Y, en consecuencia d' aqueix ergo, con^i^dr•ía que s' esbrinés
G\ íoi, J)erix premiar al nutor ah la lóg'ica que's deduheix del
pensament del sabh

Però ¡cal... Aquets premis sols se üuardan pels qu' Jian fet el
crim d* estimar el terrer nadiu, , . , . / • ,

SECCIÓ REÜQIOSA

SANTS DE LA SETMANA . '!' .}, ; •] ; . , ,; .,-. ••_• • .-!• '..-r- 'ri' '

Avuy, diumenge, 2S d' Octubre—Sts, Judüs Tadeo y Simón Caiiano apóstola y
Sta. Annstaal·lia vg. i-

Oilluna, 20.—S. KAHCÍS R. V MR., pü-tró d' aquest biubat de Goronn^S. Inciíito
y Sta, Eusebia Vg. m r s . ' -.,.... ^ >

Dim.irs, 30,—Xti'ii. Srn, de] Amparo y Sta. Claudi. Marcelo, Maeaví y Sadiiiiíí
mr&. y Grau b, , , ,

Iiimecvc/í, 31,—Sta, Quintí, Lleoiart y Nemeasi mvs. y Froylií b,—Ftv;¿'a-^
DejiinL * . - ' , . ^ ..

Dijous, 1 de Novembre.—LA I'Í^TA PE TOTS KTS SANTA y Sta, Benigne pbre, y
Ceaeari y Peraeveraut mra. •

Divendres, 2-^La Conmeinoraéió deia fidela difunta y Sta. Euatoquia vg, y im'.
Juhihu en totas la^ parroquias.—L F. \ •» ^ ' '

Ditíttivpte, 3.—Ela Innumorablca miirtira de Zaragoza y S. Armengol b. y cfn
QUABANTA HORAS ; , ;i ^ , . • . ' :^L .I . ^ "' ^;

Avuy acaban en la iglcaia de Ntra. Sra. del Tura. Pemá pa.saau ¿ la del In-
maculat Cor de María.^La exposició de S. D- M. será li dos quarts Jo A» de la
tarde y deade doma á laa cínclu J7i."tij;

Recader

Jo. Coofi&oz& Olotepse

JOSEPH SINGLA Y FILL participan á Ea numerosa clientela que surten diàriament de Olot, retent enárrechs pera Gerona, Barcelona y totas las poblacions de més importancia de Catalunya, aixís com de retorn alas mateisas.

Se reben encárrechs: en OLOT, Proa, 7, y Aygua, 19 (casa principal); en GERONA, Forsa, 16, botiga de queviures; Ciutadans, 20, *El Arte*; Besador, 2, estoreria, y carretera de Santa Eugenia, 38, taberna, y en BARCELONA, Tapineria. 39 (cantonada Corribia), y plassa del Padró, 9, botiga de robas.

Qran licor ESTOMACAL BONET

VENTñ ñü ENGRÓS DEÜ VI

VERÍDOUT

DEÜS SRS. mñRTini Y ROSSI

VINS GENEROSOS.

mm. \ fITy^RbENTS T ÜCOR5

• bEL m , % mm¿> bEL REAL TESORO

Representant en Olot:

Emili Casals y Planas

LAS VENDAS

Q|dr, 26, '•§ ASIQ ás1 Tura, 2

Atjucáta anT(l;la(líi.j;a.üu, u Jí de ;luguer, servir, áso^{^^} uiiii,erü^{^ó&} ía\t)reL\e(.loi^{'^} qafó toriat [.[íariiMiHMil,\ Ijuscail \s)\[^] - [^]Is ü[^]Q^{üüü} ;í[^]/s.[^]W.ts pLTa oblL'iir caíe á comníÜlal. procumnl. .jj[^]j;pei<lrc [^]h principis á (Jinln_ ' ;niroíltiiuís, ooni 'Son líi I[^]AFÍLNA y ia (UrKONA, quàl'siislan[^]iíis s' evaporan fT<ion[lus nirs üssí[^]noíal.l; [^]y consíloranl norossari iiii procodiment. Vílicntraílnr, lia a.:(|uir;i uii apáralo L^{^^}Ef;[^]S[^]ES[^]AW, ol (jna! relVed[^] a!, inomüüij gniíilanl l' aroma y gusl que por sas condiciniüi volálils s' evapoiui lenlamenL, - ...[^]. [^].,. [^]. r- -

¡So duhlatil que'las pLH>üu:js ilo DOÍ; ;ust sahrát) apreciar jijuaiil[^]jü[^]iinera la ca[^]a, j)ol coiisúin particular.

[^]•M-[^]A[^]kl

Preus especials

Vins üe tota§ classes, aiüssat[^] 'i li[^]i[^]S

UEVIUP[^]S, ULTRA,MAP[^]NS Y pOLONIALS -

,J :*ríf> "11-' ÍG:>ií'.-:V:.M[^]

Única ca[^]A-que conèèiir-a *1 café ab REFRIGERANT

„i-._^{^^^}.l.v.7^{^^}-í^{^^^}: